

Dosarul penal nr. 1-763/2026
Nr. PIGD 1-26111494-09-1-02092026

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

18 septembrie 2026

mun. Bălți

Judecătoria Bălți (sediul central)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Igor Mozgovoi

Grefier

Constanța Rusu

Cu participarea:

Procurorul

Vlad Toderica

Avocatului în interesele inculpatului

Doina Scaian –

Turtureanu

Inculpatului

Igor

Cațer

examinând în ședința de judecată publică, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, cauza penală parvenită la 02.09.2026 de învinuire a lui:

Cațer Igor *****, născut la ***** IDNP
*****, originar ***** domiciliat *****cetățean
al Republicii Moldova și a României, studii
medii, celibatar, *****, neangajat oficial în
câmpul muncii, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art. 42 alin. (5), 332 alin. (1) Cod penal,
cu respectarea procedurii de citare legală, analizând materialele dosarului,

C O N S T A T Ă:

1. Cațer Igor, a săvârșit intenționat o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală și pasibilă de răspundere penală, în următoarele circumstanțe:

La 30 iunie 2025, aproximativ la ora 09:14, după ce a fost stopat în municipiul Bălți, pe strada I. Gagarin, de către subofițerul Direcției Patrulare Nord a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, persoana în a cărei privință cauza a fost disjunctă într-o procedură separată, ca urmare a constatării faptului că, conducând automobilul de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, a depășit limita de viteză admisă pe sectorul respectiv de drum cu 20-40 km/h, cunoscând că urmează să fie tras la răspundere contravențională și că aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional implica și aplicarea a 4 puncte de penalizare, care, cumulate cu punctele de penalizare deja acumulate, ar fi atras suspendarea dreptului de a conduce mijloace de transport și ridicarea permisului de conducere, Cațer Igor a acționat cu intenție directă și

din interes personal, urmărind scopul exonerării sale de răspunderea contravențională și evitării consecințelor juridice prevăzute de lege, în realizarea scopului infracțional, acționând în înțelegere cu persoana în a cărei privință cauza a fost disjunctă într-o procedură separată, persoană publică în sensul art. 123 alin.(2) din Codul penal, Cațer Igor i-a furnizat acestuia datele de identitate ale cetățeanului *****solicitându-i expres ca în actele oficiale întocmite pe marginea cauzei contravenționale să fie consemnat în mod necorespunzător faptul că anume ***** ar fi condus automobilul și ar fi săvârșit contravenția constatată, Cațer Igor contribuind nemijlocit la săvârșirea infracțiunii de fals în acte publice, prestând informațiile necesare întocmirii documentelor oficiale cu conținut vădit fals și determinând înscrierea unor date necorespunzătoare realității în Decizia asupra cauzei contravenționale seria D01 nr.606335 din 30.06.2025 și în Acordul de colaborare, în care s-a consemnat în mod fals că, la data de 30.06.2025, ora 08:58, în municipiul Bălți, strada I. Gagarin, automobilul de model *****cu numărul de înmatriculare ***** ar fi fost condus de către ***** care ar fi săvârșit contravenția prevăzută de art.236 alin. (2) din Codul contravențional, deși, în realitate, conducătorul automobilului și autorul contravenției era Cațer Igor.

2. La etapa urmăririi penale, inculpatul a recunoscut în mod expres vina în legătură cu faptele descrise mai sus și a acceptat încadrarea juridică a acesteia, în acest sens, servind drept confirmare declarația scrisă personal de Cațer Igor și anexată la materialele dosarului.

De asemenea, la etapa urmăririi penale, Cațer Igor asistat de apărătorul său – Doina Scaian - Turtureanu, și-a manifestat voința să încheie acordul de recunoaștere a vinovăției.

Astfel, la inițiativa lui Cațer Igor și a apărătorului acestuia, în conformitate cu prevederile art. 504 și art. 505 Cod de procedură penală, având aprobate, în scris, limitele pedepsei de către procurorul ierarhic superior și luând în considerare faptul că, în baza probelor administrate, reiese că faptele au fost săvârșite de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, a fost întocmit un acord de recunoaștere a vinovăției pe cauza penală în privința lui Cațer Igor.

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul Cațer Igor a declarat personal, că recunoaște în totalitate faptele incriminate, acceptă probele anexate la dosar, înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat, totodată, a solicitat ca instanța de judecată să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției cu adoptarea unei sentințe în acest sens.

Apărătorul inculpatului, avocatul Doina Scaian - Turtureanu și procurorul Toderica Vlad, în ședința de judecată, au susținut cererea înaintată de inculpat, solicitând instanței de judecată să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției care a fost semnat la etapa urmăririi penale.

Astfel, fiind chestionat în cadrul ședinței de judecată, inculpatul Cațer Igor, prin expunerea factologică, și-a recunoscut integral vinovăția, declarând astfel că, recunoaște integral vina.

3. Deși, inculpatul Cațer Igor vinovăția în comiterea infracțiunii a recunoscut-o, culpabilitatea lui în comiterea faptei prejudiciabile care îi este incriminată este pe deplin dovedită prin probele care au fost acumulate în cadrul urmăririi penale, și anume:

- **Declarațiile martorului ******* care, fiind audiat, a declarat că pe cetățeanul Cațer Igor îl cunoaște personal, fiind prieteni, deoarece este consătean de-al său.

La data de 29.06.2025, împreună cu soția sa, *****și copiii săi, *****, s-au deplasat cu automobilul lui personal de model *****, cu numărul de înmatriculare ***** în localitatea Costești, la lacul de acumulare.

La data de 30.06.2025, aflându-se în locația menționată mai sus, în prima parte a zilei, fără a-și aminti cu exactitate ora, a fost apelat telefonic de către cetățeanul Cațer Igor.

Acesta i-a solicitat o fotografie a permisului de conducere sau a buletinului de identitate, motivând că fusese oprit de către angajații poliției și că avea acumulate mai multe puncte de penalizare. Totodată, acesta l-a rugat ca procesul-verbal cu privire la contravenție să fie întocmit pe numele lui. El a fost de acord și i-a expediat o fotografie a unui act de identitate, însă nu își amintește cu exactitate dacă a fost permisul de conducere sau buletinul de identitate. Ulterior, la data de 25.02.2026, accesând cabinetul personal de pe platforma EVO, în compartimentul destinat contravențiilor, a observat o amendă achitată pentru o contravenție constatată la data de 30.06.2025, în municipiul Bălți, prevăzută de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional.

Menționează că fapta respectivă nu a fost săvârșită de el. în consecință, s-a adresat Serviciului Tehnologii Informaționale al MAI pentru a obține informații referitoare la contravenția respectivă.

Astfel, la data de 10.03.2026, a recepționat răspunsul din partea Inspectoratului Național de Securitate Publică, prin care a fost informat că el ar fi săvârșit, la data de 30.06.2025, contravenția menționată supra. Totodată, în răspuns se menționa că presupusa faptă contravențională ar fi fost comisă de el în timp ce conducea mijlocul de transport de model ***** cu numărul de înmatriculare ***** Nefiind de acord cu informațiile comunicate, a apelat la Linia Fierbinte „1520” pentru a denunța situația respectivă.

Ulterior, discutând cu soția sa despre acest caz, a abordat subiectul automobilului indicat în răspunsul primit, iar aceasta i-a comunicat că mijlocul de transport menționat ar putea aparține prietenului său, Cațer Igor. în acel moment și-a amintit despre incidentul din data de 30.06.2025, când acesta îl contactase și îi solicitase fotografia actului de identitate pentru întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție pe numele său.

-**Declarațiile martorului ******* – care fiind audiată, a declarat că, pe cetățeanul Cațer Igor îl cunoaște personal, acesta fiind concubinel ei. La data de 30.06.2026, în jurul orei 06.00, împreună cu Cațer Igor, a aterizat pe Aeroportul Internațional Chișinău. Ulterior , s-au deplasat la automobilul ei de model „*****”, cu numărul de înmatriculare***** care fusese parcat timp de aproximativ 7 zile în parcare cu plată a aeroportului, pe întreaga perioadă a sejurului lor în Turcia. După ce a urcat în automobil, la volan s-a așezat Cațer Igor, iar ulterior s-au deplasat spre mun. Bălți.

Aproximativ la ora 09:00, la intrarea în municipiul Bălți, au fost opriți de un echipaj de poliție pentru depășirea limitei legale de viteză. Cațer Igor a coborât din automobil și a fost documentat de către polițiști. Alte detalii referitoare la această documentare nu cunoaște.

Poate să adauge că, ulterior acestor evenimente, aproximativ în luna aprilie 2026, a fost oprită de un echipaj de poliție, ocazie cu care i s-a comunicat că pe automobilul menționat erau înregistrate încă două încălcări ale regulilor de circulație, constatate cu ajutorul camerelor de supraveghere a traficului. Aceste încălcări au fost comise la data de 30.06.2025, pe traseul Chișinău- Bălți, iar amenzile aferente au fost achitate la data de 06.04.2026. Menționează că, la data de 30.06.2025, nicio altă persoană, înafara de ea și Cațer Igor nu a condus automobilul ei de model „*****”.

Procesul-verbal de examinare din 20 iulie 2026, potrivit căruia, a fost examinat un fișier electronic de tip Rar în mărime de 2,1 mb, care conține informații privind încălcările Regulamentului circulației rutiere din sistemul automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului” a mijlocului de transport de model *****cu n/î ***** din 30.06.2025, pe 20 file. În informațiile prezentate se conțin imagini foto, pe 2 file, în care este cuprins mijlocul de transport de model „***** cu n/î *****”, care se deplasează în trafic la data de 30.06.2025, ora 07:34:17 și 07:39:34. Se observă că la volanul automobilului se află persoana de gen masculin, cu barbă, îmbrăcată într-un maiou alb, persoana fiind identificată ulterior ca fiind Cațer Igor ***** iar în calitate de pasager pe bancheta din față se observă o persoană de gen feminin.

Procesul-verbal de examinare din 20 iulie 2026, potrivit căruia, s-a efectuat examinarea următoarelor documente:

- Decizia asupra cauzei contravenționale seria D01 nr. 606335 din 30.06.2025, întocmit pe numele lui ***** de către agentul constatator al INSP DP Nord, pe 1 filă;
- Acordul de colaborare seria D01 nr. 606335 din 30.06.2025, întocmit la inițiativa lui *****pe 1 filă;
- Copia planșei fotografice extrasă din TruCam, în care este cuprins numărul de înmatriculare ***** , fiind stabilită depășirea limitei de viteză, pe 1 filă;
- Copia Buletinului de verificare metrologică a aparatului pentru măsurarea vitezei de mișcare a autovehiculelor cu valabilitate până la 26.03.2026, pe 1 filă;
- Copia cazierului contravențional, eliberat pe automobilul cu numărul de înmatriculare ***** , pe 1 filă.

Răspunsul Inspectoratului Național de Securitate Publică nr. 34/17/3-4190 din 24.03.2026, potrivit căruia s-au anexat: Copia deciziei asupra cauzei contravenționale seria D01 nr. 606335 din 30.06.2025, întocmit pe numele lui ***** de către agentul constatator al INSP DP Nord, pe 1 filă, copia acordului de colaborare seri a D01 nr. 606335 din 30.06.2025, întocmit la inițiativa lui ***** pe 1 filă, adeverință prin care se confirmă că persoana în a cărei privință cauza a fost disjunctă într-o procedură separată la data eliberării adeverinței nu se află în concediu, pe 1 filă, copia fișei postului pe numele lui persoana în a cărei privință cauza a fost disjunctă într-o procedură separată,

pe 3 file, copia extrasului din ordin nr. 18ef din 20.02.2025 privind angajarea lui persoana în a cărei privință cauza a fost disjunctă într-o procedură separată, pe 1 filă, raportul șefului serviciului logistic al DP Nord al INSP, prin care se comunică că prezentarea înregistrărilor video de pe Body camera din data de 30.06.2025 nu este posibilă, pe 1 filă, copia informației privind dislocația forțelor și mijloacelor a DP Nord a INSP din 30.06.2025, potrivit căreia persoana în a cărei privință cauza a fost disjunctă într-o procedură separată a fost de serviciu în mun. Bălți și Tr R6 km 130-138.

Corpuri delictive:

- materialele dosarului contravențional nr. D01 606335 din 30.06.2025, întocmit în baza art. 236 alin. (2) Cod Contravențional în privința cet. *****- recunoscute în calitate de corpuri delictive și anexate la cauza penală prin ordonanța din 20 iulie 2026.

-Informațiile privind încălcările Regulamentului circulației rutiere din sistemul automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului” a mijlocului de transport de model *****cu n/î ***** din 30.06.2025 - recunoscute în calitate de corpuri delictive și anexate la cauza penală prin ordonanța din 20.07.2026.

4. În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Potrivit dispoziției art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Astfel, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 505 Cod de procedură penală, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată care sunt în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei și care se apreciază ca fiind veridice și convingătoare, instanța de judecată stabilește că, fapta inculpatului Cațer Igor având în vedere și prevederile art. 10 Cod penal, corect și întemeiat a fost încadrată în baza art. art. 42 alin. (5), 332 alin. (1) Cod penal.

În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului Cațer Igor, *complicitate la falsul în acte publice, exprimată prin contribuirea la săvârșirea infracțiunii prin prestarea de*

informații, în urma căreia o persoană publică a înscris în documente oficiale date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal, pentru care fapte și va fi declarat vinovat și, respectiv, supus unei pedepse penale.

Constatând că inculpatul a declarat personal, că recunoaște în totalitate faptele incriminate, acceptă probele anexate la dosar, înțelege pentru ce infracțiuni este învinuit, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat, iar probele administrate la urmărirea penală stabilesc faptele inculpatului, instanța de judecată va accepta acordul de recunoaștere a vinovăției semnat de părți, urmând ca Cațer Igor să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.art. 42 alin. (5), 332 alin. (1) Cod penal.

5. Drept urmare, la stabilirea felului și a măsurii de pedeapsă, instanța de judecată ia în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea și reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului cât și a altor persoane, și călăuzindu-se de conștiința de drept, și ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei care atenuează și care agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de judecată a stabilit că, la momentul comiterii infracțiunii de către inculpat, aceasta după caracterul și gradul prejudiciabil, se califică ca fiind ușoară pentru săvârșirea căreia legea a prevăzut pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 2 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Drept circumstanțe atenuante în privința inculpatului instanța de judecată identifică recunoașterea vinovăției, pe când careva circumstanțe ce ar agrava răspunderea în privința inculpatului lipsesc în speță.

Totodată instanța are în vedere faptul că încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției constituie o condiție care face aplicabile prevederile art. 80 alin. (1) din Codul penal, potrivit căruia în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime.

Astfel, la aplicarea pedepsei, instanța de judecată va ține cont de faptul că, inculpatul se află în prezența circumstanțelor atenuante și în lipsa unor circumstanțe agravante, iar infracțiunea comisă de către inculpat se califică ca fiind ușoară.

În plus, necesită de luat în considerație personalitatea inculpatului, care a recunoscut vina și a încheiat la etapa urmăririi penale un acord de recunoaștere a vinovăției.

La fel, se va lua în seamă rolul inculpatului la comiterea infracțiunii, dar și urmările prejudiciabile ale faptelor comise.

Luând în considerare faptul că soluționarea cauzei penale, la solicitarea inculpatului, a avut loc în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, acesta recunoscând în totalitate faptele incriminate și vina sa în comiterea acestora, acceptând probele anexate la dosar, instanța constată luarea în calcul la aplicarea pedepsei penale a regulilor prevăzute la art. 80 alin. (1) Cod penal.

Instanța de judecată constată că, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

5.1. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 1 an și 6 luni.

Potrivit art. 64 alin. (3¹) Cod penal, a explica inculpatului că este în drept, în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, să achite jumătate din suma amenzii aplicate, în acest caz va fi considerat că sancțiunea amenzii este executată integral.

5.2. Avocatul și inculpatul nu au obiectat pe marginea poziției prezentate de acuzatorul de stat.

6. Instanța de judecată constată că, pedeapsa convenită de către inculpat reprezentat de apărător cu procurorul Toderica Vlad în partea pedepsei principale sub formă de 600 unități convenționale de amendă se încadrează în limitele de pedeapsă pentru asemenea fapte, cu aplicarea regulilor prevăzute la art. 80 alin. (1) Cod penal, respectiv această pedeapsa va fi acceptată de către instanța de judecată.

Concluzia instanței referitor la pedeapsa potrivită inculpatului, se bazează în deplină măsură pe prevederile art. 7, art. 61 și art. 75 din Codul penal, care se referă la scopul și țelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a pedepsei.

Or, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta fiind unul din principiile aplicării Codului penal.

În atare situație, instanța este convinsă că pedeapsa principală amenda stabilită inculpatului este tocmai la caz și că aceasta va avea drept scop cât restabilirea echității sociale, atât și corectarea celui din urmă.

6.1. În ce privește pedeapsa complementară stabilită prin acordul de recunoaștere a vinovăției, instanța reține că, potrivit art. 509¹ alin. (4) din Codul de procedură penală, controlul judecătoresc exercitat asupra pedepsei negociate nu are un caracter pur formal, ci presupune verificarea conformității acesteia cu exigențele legii penale materiale, inclusiv sub aspectul limitelor de pedeapsă incidente, al aplicării dispozițiilor art. 80 din Codul penal și al regulilor privind individualizarea pedepsei.

Această verificare dobândește o relevanță particulară în materia pedepsei complementare, întrucât acordul de recunoaștere a vinovăției, deși constituie expresia unei proceduri consensuale și presupune o marjă de negociere între acuzare și persoana învinuită, nu poate produce efectul juridic de a transforma voința procesuală a părților într-o sursă autonomă de stabilire a limitelor sancțiunii penale.

Limitele și condițiile în care poate fi aplicată o pedeapsă rămân determinate de lege, iar instanța, chiar și în cadrul unei proceduri întemeiate pe consensul procesual al părților, este ținută de principiul legalității pedepsei.

Problema dedusă examinării nu privește oportunitatea agravării sancțiunii negociate, ci identificarea exactă a întinderii beneficiului juridic instituit prin art. 80 Cod penal.

Or, într-un sistem guvernat de principiul legalității, orice mecanism de reducere a pedepsei trebuie interpretat în limitele rațiunii pentru care a fost instituit și nu poate fi extins, pe cale interpretativă, asupra unor consecințe sancționatorii pe care legiuitorul le-a conceput ca fiind obligatorii.

Acordul de recunoaștere a vinovăției exprimă o formă de justiție consensuală, însă consensul procesual nu transformă pedeapsa într-un obiect aflat la libera dispoziție a părților. Acordul operează în interiorul legii, nu în locul acesteia.

El poate influența măsura represiunii penale numai în limitele în care legiuitorul a permis ca recunoașterea vinovăției și simplificarea procesului să producă efecte asupra individualizării sancțiunii.

Din această perspectivă, reducerea prevăzută de art. 80 Cod penal trebuie raportată la pedeapsa principală. Aceasta constituie expresia imediată a reproșului penal și componenta sancționatorie asupra căreia conduita procesuală a inculpatului poate produce, în mod firesc, un efect de diminuare.

Amenda sau închisoarea cuantifică intensitatea reacției punitive a statului, iar reducerea lor recompensează recunoașterea vinovăției, asumarea răspunderii și economia de resurse judiciare.

Pedeapsa complementară obligatorie are însă o logică normativă diferită, ea nu exprimă exclusiv intensitatea reproșului pentru fapta trecută, ci urmărește protejarea pentru viitor a unui domeniu social determinat. Privarea dreptului de a ocupa anumite

funcții sau de a exercita o anumită activitate răspunde legăturii obiective dintre infracțiunea comisă și funcția care a făcut posibilă săvârșirea acesteia.

De aceea, durata sa minimă nu este o simplă măsură cantitativă a represiunii, susceptibilă de diminuare pentru rațiuni de economie procesuală, ci limita de protecție pe care legiuitorul a considerat-o indispensabilă.

Această diferență de finalitate împiedică extinderea mecanică a reducerii prevăzute de art. 80 Cod penal asupra pedepsei complementare obligatorii.

În cazul art. 332 alin. (1) Cod penal, sintagma „în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate” nu descrie o simplă posibilitate de individualizare, ci exprimă o opțiune legislativă imperativă.

Pedeapsa complementară este atașată în mod necesar ambelor alternative ale pedepsei principale. În consecință, caracterul său obligatoriu și limita sa minimă nu pot fi remodelate prin acordul părților decât dacă legea ar autoriza în mod neechivoc o asemenea derogare.

Articolul 80 Cod penal nu conține o asemenea autorizare expresă. Întrucât acesta instituie un regim derogatoriu de reducere a pedepsei, aplicarea sa nu poate fi extinsă prin analogie asupra unei categorii de sancțiuni guvernate de o rațiune distinctă.

În acest cadru trebuie înțeleasă și competența recunoscută instanței prin art. 509¹ alin. (5) Cod de procedură penală. Prevederea potrivit căreia instanța poate aplica pedeapsa complementară atunci când ajunge la această concluzie demonstrează că această componentă a sancțiunii nu este absorbită integral de consensul procesual și nu este sustrasă controlului judecătoresc. Legiuitorul a păstrat instanței un spațiu propriu de evaluare tocmai pentru a împiedica transformarea acordului într-un mecanism capabil să neutralizeze finalitatea preventivă a pedepsei complementare.

Norma procesuală menționată nu trebuie însă interpretată extensiv, ca o permisiune generală acordată instanței de a rescrie acordul. Semnificația ei este mai precisă: în materia pedepsei complementare, instanța nu este un simplu receptor al voinței părților, ci garantul compatibilității dintre soluția convenită și ordinea juridică.

Dacă această competență subzistă chiar atunci când aplicarea pedepsei complementare este facultativă, ea nu poate dispărea în situația în care însăși norma de incriminare impune aplicarea pedepsei.

Intervenția instanței trebuie, așadar, concepută ca una de ajustare juridică minimă.

Instanța nu modifică pedeapsa principală, nu retrage beneficiul recunoașterii vinovăției și nu reevaluează consensul la care au ajuns părțile asupra componentei negociabile a sancțiunii. Ea delimitează numai efectele acordului de acele consecințe pe care legea le-a păstrat în afara disponibilității părților și stabilește pedeapsa complementară în limitele sale legale.

Privită astfel, stabilirea termenului minim prevăzut de art. 332 alin. (1) Cod penal nu constituie o agravare propriu-zisă a situației inculpatului. Noțiunea de agravare presupune înăsprirea unei situații juridice legal constituite. Consensul părților poate genera efecte numai în măsura în care obiectul său este juridic admisibil.

Raportată la acest reper, instanța nu adaugă o povară nouă și nu retrage un avantaj recunoscut de lege, ci refuză să confere eficacitate unei reduceri pe care legea nu o permite.

Beneficiul inculpatului rămâne integral conservat în domeniul pentru care a fost instituit: pedeapsa principală este redusă potrivit art. 80 Cod penal, iar procedura simplificată își produce efectele specifice.

Prin urmare, soluția juridică echilibrată constă în conservarea acordului în partea sa legală și în corectarea punctuală a pedepsei complementare. O asemenea abordare respectă simultan autonomia consensului procesual, beneficiul recunoașterii vinovăției și supremația legii penale. Ea evită atât formalismul excesiv al desființării întregului acord pentru o singură clauză, cât și soluția opusă, prin care voința părților ar fi ridicată deasupra voinței legiuitorului.

În concluzie, art. 80 Cod penal trebuie interpretat ca producând efecte asupra pedepsei principale, în timp ce pedeapsa complementară obligatorie prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal rămâne supusă limitelor speciale stabilite de legiuitor, la caz instanța ajunge la concluzia splicării pedepsei complementare obligatorii *privarea lui Cațer Igor de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 2 ani*, or, în temeiul art. 509¹ alin. (5) CPP, instanța poate restabili această delimitare fără a altera substanța acordului și fără a agrava, în sens juridic, situația inculpatului: nu îi retrage un beneficiu conferit de lege, ci împiedică extinderea aceluși beneficiu asupra unui domeniu pe care legea nu l-a inclus în mecanismul reducerii.

7. În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

La fel, potrivit art.175 alin. (2) din Cod de procedură penală măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori *spre asigurarea de către instanță a executării sentinței*.

Astfel reieșind din normele procesuale indicate și circumstanțele faptei, instanța de judecată consideră necesar, de a aplica în privința inculpatului a măsurii preventive, prevăzută de art.178 din Cod de procedură penală, și anume obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței , pentru „...*asigurarea executării sentinței*”,

Raționamentul aplicării măsurii preventive reținute se explică prin faptul că aceasta are drept scop realizarea principiului inevitabilității executării pedepsei penale stabilite de instanță inculpatului.

8. Conform art. 157 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverate circumstanțe care au importanță pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidentă, rapoarte sau în alte scopuri legale,

acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Mijloacele materiale de probă:

- toate mijloacele materiale de probă recunoscute și anexate la materialele cauzei penale în privința lui Cațer Igor, *printre care*: materialele dosarului contravențional nr. D01 606335 din 30.06.2025, întocmit în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional în privința cet. ***** (prin ordonanța din 20.07.2026 f.d. 53), rămân la dosar pe toată durata păstrării acestuia și informațiile privind încălcările Regulamentului circulației rutiere din sistemul automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului” a mijlocului de transport de model ,***** cu n/î ***** din 30.06.2025 (prin ordonanța din 20.07.2026 f.d. 79) rămân la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

9. Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 80 Cod penal, art. art. 338-341, 382,384-385, 389, 392-395, 437 alin. (1) pct. 1²) și art. 509-509¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată,

C O N D A M N Ă:

Se acceptă Acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat între **Cațer Igor *******, reprezentat de avocatul Doina Scaian-Turtureanu și procurorul Toderica Vlad, în cadrul cauzei penale de învinuirea lui Cațer Igor Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art. 42 alin. (5), 332 alin. (1) Cod Penal.

Se recunoaște Cațer Igor vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 332 alin. (1) Cod penal, aplicându-i în baza acestei Legi o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 /șase sute/ unități convenționale, ceea ce constituie 30000 /treizeci mii/ lei ce urmează a fi achitată în beneficiul statului, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 2 /doi/ ani.

Potrivit art. 64 alin. (3¹) Cod penal se explică lui Cațer Igor, că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui Cațer Igor măsura preventive - obligarea de a nu părăsi țara, care urmează a fi pusă în executare din data pronunțării sentinței și menținută până la rămânerea definitivă a sentinței.

Mijloacele materiale de probă:

- toate mijloacele materiale de probă recunoscute și anexate la materialele cauzei penale în privința lui Cațer Igor, *printre care*: materialele dosarului contravențional nr. D01 606335 din 30.06.2025, întocmit în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional în privința cet. ***** (prin ordonanța din 20.07.2026 f.d. 53), rămân la dosar pe toată durata păstrării acestuia și informațiile privind încălcările Regulamentului circulației rutiere din sistemul automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului” a mijlocului de transport de model ***** cu n/î ***** din 30.06.2025 (prin ordonanța din 20.07.2026 f.d. 79) rămân la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul central).

**Președintele ședinței,
judecător
Mozgovoi**

Igor